

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14388/2024
19.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Југ Зубић из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4749/20 од 14.05.2021. године, у седници одржаној 19.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4749/20 од 14.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4749/20 од 14.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 7756/17 од 12.11.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 350.000,00 динара и то: износ од 70.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха, износ од 80.000,00 динара због претрпљених физичких болова и износ од 200.000,00 динара због умањене животне активности, све са законском затезном каматом од 12.11.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да се обавеже тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од још 30.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха, за разлику између досуђеног износа од 70.000,00 динара и траженог износа од 100.000,00 динара и износ од још 20.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова, као разлику између досуђеног износа од 80.000,00 динара и траженог износа од 100.000,00 динара све са законском затезном каматом од 12.11.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 103.600,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4749/20 од 14.05.2021. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и делу става трећег изреке којим је одлучено о висини трошкова поступка. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става трећег изреке којим је одлучено о затезној камати на трошкове парничног поступка, тако што је обавезан тужени да тужиљи исплати законску затезну камату на досуђени износ трошкова поступка од 103.600,00 динара почев од извршности до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате од пресуђења до извршности одбијен. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиље чији је основ накнада нематеријалне штете, тако што је оцењено да је тужбени захтев делимично основан.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Ревидент није уз ревизију приложио другачије одлуке судова које би биле предмет оцене испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде нематеријалне штете тужиља је поднела 28.12.2017. године, а побијана вредност предмета спора је 350.000,00 динара, која не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према

средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић